

Dziennik Urzędowy

L 135

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

30 maja 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449/2009 z dnia 29 maja 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 450/2009 z dnia 29 maja 2009 r. w sprawie aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością ⁽¹⁾ 3**
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 451/2009 z dnia 29 maja 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2006 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW 12**
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 452/2009 z dnia 29 maja 2009 r. uchylające rozporządzenie (WE) nr 1898/2005 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty 15**
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 453/2009 z dnia 29 maja 2009 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 czerwca 2009 r. 16

1

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/414/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu we Francji 19

2009/415/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Grecji 21

2009/416/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Irlandii 23

2009/417/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Hiszpanii 25

2009/418/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Estonii 27

2009/419/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Belgii 28

Komisja

2009/420/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 maja 2009 r. zmieniająca decyzję 2006/133/WE zobowiązującą państwa członkowskie do tymczasowego podjęcia dodatkowych środków przeciwko rozprzestrzenianiu się *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* (węgorzek sosnowiec) w odniesieniu do obszarów w Portugalii innych niż te, na których organizm ten nie występuje (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3868) 29

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 449/2009

z dnia 29 maja 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	69,6
	MA	75,3
	MK	47,9
	TN	105,3
	TR	54,8
	ZZ	70,6
0707 00 05	JO	151,2
	MK	23,0
	TR	117,1
	ZZ	97,1
0709 90 70	JO	216,7
	TR	118,8
	ZZ	167,8
0805 10 20	EG	44,7
	IL	57,2
	MA	48,2
	TN	108,2
	TR	67,5
	US	55,6
	ZA	66,7
	ZZ	64,0
0805 50 10	AR	50,1
	TR	51,3
	ZA	48,6
	ZZ	50,0
0808 10 80	AR	68,3
	BR	74,6
	CL	76,3
	CN	85,3
	NZ	104,5
	US	100,3
	UY	71,7
	ZA	81,9
	ZZ	82,9
0809 20 95	US	272,9
	ZZ	272,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 450/2009

z dnia 29 maja 2009 r.

w sprawie aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 lit. h), i), l), m) oraz n),

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 stanowi, że aktywne i inteligentne materiały i wyroby do kontaktu z żywnością („aktywne i inteligentne materiały i wyroby”) są włączone do zakresu stosowania tego rozporządzenia i dlatego przepisy odnoszące się do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością („materiały do kontaktu z żywnością”) mają zastosowanie również do aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów. Stosuje się do nich również, w odpowiednich przypadkach, pozostałe przepisy wspólnotowe, takie jak dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów⁽²⁾ oraz środki wykonawcze do niej, a także dyrektywa Rady 87/357/EWG z 25 czerwca 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów, których wygląd wskazuje na przeznaczenie inne niż rzeczywiste, zagrażających zdrowiu lub bezpieczeństwu konsumentów⁽³⁾.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 ustanowiono ogólne zasady eliminowania różnic pomiędzy przepisami państw członkowskich dotyczącymi materiałów do kontaktu z żywnością. Artykuł 5 ust. 1 tego rozporządzenia przewiduje przyjęcie szczególnych środków prawnych w odniesieniu do grup materiałów i wyrobów oraz szczegółowo opisuje procedurę udzielania zezwoleń na stosowanie substancji na poziomie Wspólnoty, kiedy w szczególnym środku prawnym ustanowiony zostanie wykaz dozwolonych substancji.
- (3) Niektóre reguły mające zastosowanie do aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów określone zostały w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004. Obejmują one reguły dotyczące uwalnianych substancji czynnych, które to substancje muszą spełniać wymogi przepisów

wspólnotowych oraz krajowych odnoszących się do żywności i zasad oznakowania. Szczegółowe przepisy należy ustanowić w szczególnym środku prawnym.

- (4) Niniejsze rozporządzenie stanowi szczególny środek prawny w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004. W niniejszym rozporządzeniu powinno się ustanowić szczegółowe przepisy dla aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów, które to przepisy należy stosować obok ogólnych wymogów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 dla bezpiecznego stosowania tych materiałów i wyrobów.
- (5) Istnieje wiele różnych rodzajów aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów. Substancje odpowiedzialne za funkcję aktywną lub inteligentną mogą znajdować się w osobnym pojemniku, na przykład w małej papierowej szaszetce, lub też substancje te mogą wchodzić w skład materiału opakowaniowego, na przykład tworzywa sztucznego butelki plastikowej. Substancje te, odpowiedzialne za aktywną lub inteligentną funkcję danego materiału lub wyrobu (składniki) należy poddawać ocenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Elementy bierne, takie jak pojemnik, opakowanie, w którym pojemnik ten się znajduje, oraz materiał opakowaniowy, w którego skład wchodzi ta substancja, powinny zostać objęte szczegółowymi przepisami wspólnotowymi lub krajowymi mającymi zastosowanie do tych materiałów i wyrobów.
- (6) Aktywne i inteligentne materiały i wyroby mogą składać się z jednej lub więcej warstw lub elementów materiałów różnego typu, takich jak tworzywa sztuczne, papier i karton lub materiały powlekające i lakiery. Wymagania dotyczące tych materiałów mogą być zharmonizowane w pełni lub częściowo albo w ogóle nie być zharmonizowane na poziomie Wspólnoty. Reguły określone w niniejszym rozporządzeniu powinny obowiązywać bez naruszania przepisów wspólnotowych lub krajowych, którymi objęte są te materiały.
- (7) Poszczególne substancje lub, w razie potrzeby, połączenie substancji, które stanowią te składniki, należy poddać ocenie w celu zagwarantowania ich bezpieczeństwa i zgodności z wymogami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004. W niektórych przypadkach konieczne może być poddanie ocenie i udzielenie zezwolenia na stosowanie połączenia substancji, kiedy funkcja aktywna lub inteligentna pociąga za sobą interakcje między różnymi substancjami, prowadząc do wzmocnienia tej funkcji lub wytworzenia nowych substancji odpowiedzialnych za funkcję aktywną i inteligentną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 11.7.1987, s. 49.

- (8) Jak stanowi rozporządzenie (WE) nr 1935/2004, kiedy w szczególnych środkach prawnych ustanowiony zostanie wykaz substancji dozwolonych we Wspólnocie do stosowania podczas wytwarzania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, substancje te powinny zostać poddane ocenie bezpieczeństwa przed udzieleniem zezwolenia na ich stosowanie.
- (9) Właściwe jest, aby wnioskodawca zainteresowany wprowadzeniem do obrotu aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów lub ich składników przedłożył wszystkie informacje niezbędne dla oceny bezpieczeństwa substancji lub, w razie potrzeby, połączenia substancji tworzących ten składnik.
- (10) Ocena bezpieczeństwa stosowania substancji lub połączenia substancji tworzących składnik powinna zostać przeprowadzona przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”), po złożeniu ważnego wniosku, zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004. W celu poinformowania wnioskodawcy o danych, jakie należy dostarczyć na potrzeby oceny bezpieczeństwa, Urząd powinien opublikować szczegółowe wytyczne dotyczące przygotowania i składania wniosków. Aby umożliwić egzekwowanie ewentualnych ograniczeń, wnioskodawca powinien podać odpowiednią metodę analityczną do wykrywania i ilościowego oznaczenia substancji. Urząd powinien ocenić, czy ta metoda analityczna jest odpowiednia dla celów egzekwowania proponowanych ograniczeń.
- (11) Po dokonaniu oceny bezpieczeństwa danej substancji lub połączonych substancji należy podjąć decyzję w zakresie zarządzania ryzykiem, dotyczącą tego, czy substancja ta powinna zostać włączona do wspólnotowego wykazu substancji, które można stosować w aktywnych i inteligentnych składnikach („wspólnotowy wykaz”). Decyzja ta powinna zostać przyjęta zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, zapewniającą ścisłą współpracę między Komisją a państwami członkowskimi.
- (12) Wspólnotowy wykaz powinien zawierać dane identyfikujące tę substancję lub połączone substancje oraz informacje dotyczące ograniczeń lub specyfikacji albo warunków jej stosowania oraz, w stosownych przypadkach, dotyczące składnika albo materiału lub wyrobu, do którego są dodawane lub w którego skład wchodzi. Dane identyfikujące substancję powinny obejmować co najmniej podanie jej nazwy oraz numerów CAS, jeżeli są dostępne, i – o ile to konieczne – wielkości cząsteczek, składu lub innych specyfikacji.
- (13) Aktywne materiały i wyroby mogą celowo zawierać substancje przeznaczone do uwalniania do żywności. Ponieważ substancje te są celowo dodawane do żywności, powinny być stosowane tylko zgodnie z warunkami ustanowionymi w odpowiednich przepisach wspólnotowych lub krajowych, odnoszących się do ich stosowania w żywności. Jeżeli przepisy wspólnotowe lub krajowe przewidują udzielenie zezwolenia na stosowanie takiej substancji, substancja ta i jej stosowanie powinny spełniać wymogi udzielenia zezwolenia zgodnie z odpowiednim prawodawstwem dotyczącym żywności, np. dodatków do żywności. Dodatki do żywności i enzymy mogą również być doczepione do materiału lub unieruchomione na nim i oddziaływać technologicznie na żywność. Takie zastosowanie jest objęte prawodawstwem dotyczącym dodatków do żywności i enzymów i dlatego powinno być traktowane w taki sam sposób, co uwalniane substancje czynne.
- (14) Inteligentne systemy opakowaniowe dostarczają użytkownikowi informacji na temat stanu żywności i nie powinny uwalniać swoich składników do żywności. Inteligentne systemy mogą być umieszczane na zewnętrznej powierzchni opakowania i mogą być oddzielone od żywności barierą funkcjonalną, tj. barierą w materiałach lub wyrobach do kontaktu z żywnością, zapobiegającą migracji substancji spoza bariery do żywności. Za barierą funkcjonalną można wykorzystywać substancje, na stosowanie których nie udzielono zezwolenia, pod warunkiem że spełniają one określone kryteria, a ich migracja pozostaje poniżej określonej granicy wykrywalności. Biorąc pod uwagę żywność dla niemowląt oraz innych szczególnie wrażliwych osób, a także uwzględniając trudności związane z tego typu analizą, na którą wpływa znaczna tolerancja analityczna, dla migracji przez barierę funkcjonalną substancji, na stosowanie których nie udzielono zezwolenia, należy ustanowić maksymalny poziom 0,01 mg/kg w żywności. Nowe technologie, dzięki którym powstają substancje o cząsteczkach takiej wielkości, że wykazują właściwości chemiczne i fizyczne różniące się znacznie od substancji zbudowanych z większych cząsteczek, na przykład nanocząsteczki, należy poddawać indywidualnej ocenie dotyczącej ryzyka w każdym konkretnym przypadku, dopóki nie zostanie zgromadzona większa wiedza na temat tej nowej technologii. Z tego względu substancje te nie powinny być objęte koncepcją bariery funkcjonalnej.
- (15) W szczególnym środku wspólnotowym, którym objęty jest pasywny element aktywnego lub inteligentnego materiału, można ustanowić wymagania dotyczące obojętności materiału, na przykład ogólnego limitu migracji mającego zastosowanie do tworzyw sztucznych. Jeżeli uwalniany aktywny składnik wchodzi w skład materiału do kontaktu z żywnością, objętego szczególnym środkiem wspólnotowym, może istnieć ryzyko przekroczenia ogólnego limitu migracji z powodu uwalniania tej substancji czynnej. Ponieważ funkcja aktywna nie jest zasadniczą cechą materiału pasywnego, ilość uwalnianej substancji czynnej nie powinna być uwzględniana w wartości ogólnej migracji.
- (16) Artykuł 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 stanowi, że aktywne i inteligentne materiały i wyroby pozostające w kontakcie z żywnością powinny być odpowiednio oznaczane, aby umożliwić konsumentowi identyfikację niejadalnych części produktu. Spójność tych

informacji jest niezbędna dla uniknięcia wątpliwości wśród konsumentów. Z tego względu aktywne i inteligentne materiały i wyroby należy opatrzyć odpowiednim opisem i, jeżeli to technicznie możliwe, symbolem, jeżeli materiały i wyroby lub ich części wyglądają na jadalne.

(17) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 stanowi, że do materiałów i wyrobów należy dołączyć pisemną deklarację poświadczającą ich zgodność z przepisami mającymi wobec nich zastosowanie. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. h) oraz i) tego rozporządzenia, aby poprawić koordynację i zwiększyć odpowiedzialność dostawców na wszystkich etapach produkcji, osoby odpowiedzialne powinny udokumentować zgodność z odpowiednimi przepisami w deklaracji zgodności, która udostępniana jest konsumentowi. Ponadto na każdym etapie produkcji należy zapewnić organom wykonawczym dostęp do dokumentów uzupełniających, uzasadniających deklarację zgodności.

(18) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ zawiera wymóg, aby podmioty działające na rynku spożywczym weryfikowały zgodność żywności z dotyczącymi ich przepisami. Artykuł 15 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 stanowi, że do aktywnych materiałów i wyrobów, które przy wprowadzaniu do obrotu nie weszły jeszcze w kontakt z żywnością, należy dołączyć informację na temat dopuszczonego zastosowania lub zastosowań, a także inne istotne informacje, takie jak nazwa i maksymalna ilość substancji uwalnianych przez aktywny składnik, aby umożliwić podmiotom działającym na rynku żywności, stosującym te materiały i wyroby, przestrzeganie innych odpowiednich przepisów wspólnotowych lub, przy ich braku, krajowych przepisów mających zastosowanie do żywności, w tym przepisów dotyczących znakowania żywności. W tym celu, z zastrzeżeniem wymogu poufności, podmioty działające na rynku spożywczym powinny mieć dostęp do odpowiednich informacji, aby miały możliwość zapewnienia, że migracja lub celowe uwalnianie z aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów do żywności są zgodne ze specyfikacjami i ograniczeniami określonymi we wspólnotowych lub krajowych przepisach dotyczących żywności.

(19) Ponieważ niektóre aktywne i inteligentne materiały i wyroby już znajdują się w obrocie w państwach członkowskich, należy ustanowić przepisy gwarantujące, że przejście na wspólnotową procedurę udzielania zezwolenia odbędzie się sprawnie i nie spowoduje zakłóceń na rynku tych materiałów i wyrobów. Wnioskodawcy należy zapewnić wystarczającą ilość czasu, aby mógł udostępnić informacje niezbędne do dokonania oceny bezpieczeństwa substancji lub połączenia substancji stanowiących składnik. Z tego względu należy zapewnić okres 18 miesięcy, w czasie których wnioskodawca powinien przedłożyć informacje dotyczące aktywnych

i inteligentnych materiałów i wyrobów. Należy również umożliwić składanie wniosków o udzielenie zezwolenia na stosowanie nowej substancji lub połączenia substancji w okresie tych 18 miesięcy.

(20) Urząd powinien niezwłocznie poddać ocenie wszystkie wnioski dla istniejących oraz nowych substancji stanowiących składniki, dla których złożono ważne wnioski, w odpowiednim czasie i zgodnie z wytycznymi Urzędu, na początkowym etapie składania wniosków.

(21) Wspólnotowy wykaz dozwolonych substancji powinien zostać sporządzony przez Komisję po zakończeniu oceny bezpieczeństwa wszystkich substancji, dla których złożono w pierwszych 18 miesiącach ważne wnioski, zgodnie z wytycznymi Urzędu. W celu zapewnienia wszystkim wnioskodawcom uczciwych i równych warunków wspólnotowy wykaz powinien zostać sporządzony jednoetapowo.

(22) Reguły dotyczące deklaracji zgodności oraz szczegółowe reguły dotyczące oznakowania powinny być stosowane jedynie przez 6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, aby dać podmiotom działającym na rynku wystarczającą ilość czasu na dostosowanie się do nowych przepisów.

(23) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się szczegółowe wymogi dla obrotu aktywnymi i inteligentnymi materiałami i wyrobami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością.

Te szczegółowe wymogi nie naruszają przepisów wspólnotowych ani krajowych mających zastosowanie do materiałów i wyrobów, do których składniki aktywne lub inteligentne są dodawane lub w których skład wchodzi.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „aktywne materiały i wyroby” oznaczają materiały i wyroby, których zadaniem jest przedłużenie okresu przydatności do sprzedaży lub też zachowanie lub poprawa stanu opakowanej żywności; zostały celowo zaprojektowane w taki sposób, aby zawarte w nich składniki uwalniały substancje do opakowanej żywności lub jej otoczenia, lub też je absorbowwały;
- b) „inteligentne materiały i wyroby” oznaczają materiały i wyroby, które monitorują stan opakowanej żywności lub jej otoczenia;
- c) „składnik” oznacza pojedynczą substancję lub połączenie pojedynczych substancji, odpowiadające za funkcję aktywną i/lub inteligentną materiału lub wyrobu, w tym produktów reakcji tych substancji na miejscu; nie obejmuje to elementów pasywnych, takich jak materiały, do których są dodawane lub w których skład wchodzi;
- d) „bariera funkcjonalna” oznacza barierę składającą się z jednej lub więcej warstw materiałów do kontaktu z żywnością, która gwarantuje, że końcowy materiał lub wyrób spełnia wymagania określone w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 oraz w niniejszym rozporządzeniu;
- e) „aktywne uwalniające materiały i wyroby” oznaczają aktywne materiały i wyroby, celowo zaprojektowane w taki sposób, aby zawierały składniki uwalniające substancje do opakowanej żywności lub na nią, lub do jej otoczenia;
- f) „uwolnione substancje czynne” oznaczają substancje przeznaczone do uwolnienia z aktywnych uwalniających materiałów i wyrobów do opakowanej żywności lub na nią, lub do jej otoczenia, i spełniające w żywności określoną funkcję.

Artykuł 4

Wprowadzanie do obrotu aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów

Aktywne i inteligentne materiały i wyroby mogą być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy:

- a) odpowiednio i skutecznie wypełniają zamierzony cel stosowania;
- b) spełniają ogólne wymagania ustanowione w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004;

- c) spełniają szczególne wymagania ustanowione w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004;
- d) spełniają wymagania dotyczące oznakowania ustanowione w art. 15 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004;
- e) spełniają wymagania dotyczące składu ustanowione w rozdziale II niniejszego rozporządzenia;
- f) spełniają wymagania dotyczące oznakowania i deklaracji ustanowione w rozdziałach III i IV niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

SKŁAD

SEKCJA 1

Wspólnotowy wykaz dozwolonych substancji

Artykuł 5

Wspólnotowy wykaz substancji, które mogą być stosowane w aktywnych i inteligentnych składnikach

1. Jedynie substancje znajdujące się we wspólnotowym wykazie dozwolonych substancji (zwanym dalej „wspólnotowym wykazem”) mogą stanowić składnik aktywnego lub inteligentnego materiału lub wyrobu.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 następujące substancje mogą stanowić składnik aktywnego lub inteligentnego materiału lub wyrobu bez wpisania do wspólnotowego wykazu:

- a) uwolnione substancje czynne, pod warunkiem że spełniają warunki ustanowione w art. 9;
- b) substancje objęte zakresem przepisów wspólnotowych lub krajowych mających zastosowanie do żywności, dodawane lub włączane w skład aktywnych materiałów i wyrobów przy pomocy takich technik, jak doczepianie lub unieruchamianie, w celu wywierania działania technologicznego w żywności, pod warunkiem że spełniają warunki ustanowione w art. 9;
- c) substancje stosowane w składnikach, które nie wchodzi w bezpośredni kontakt z żywnością lub jej otoczeniem i które są oddzielone od żywności barierą funkcjonalną, pod warunkiem że spełniają warunki ustanowione w art. 10 i że nie należą do żadnej z poniższych kategorii:
 - (i) substancje sklasyfikowane jako „mutagenne”, „rakotwórcze” lub „o toksycznym wpływie na rozrodczość” zgodnie z kryteriami ustanowionymi w sekcjach 3.5, 3.6 oraz 3.7 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

- (ii) substancje konstruowane na poziomie cząsteczek, które wykazują funkcjonalne właściwości chemiczne i fizyczne różniące się znacznie od właściwości w większej skali.

Artykuł 6

Warunki włączenia substancji do wspólnotowego wykazu

Aby substancje, które stanowią składnik aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów, mogły zostać włączone do wspólnotowego wykazu, muszą spełniać wymogi art. 3 oraz, w stosownych przypadkach, art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 w zamierzonych warunkach stosowania aktywnych lub inteligentnych materiałów lub wyrobów.

Artykuł 7

Treść wspólnotowego wykazu

Wspólnotowy wykaz określa:

- a) dane identyfikujące substancję lub substancje;
- b) funkcję substancji;
- c) numer referencyjny;
- d) warunki stosowania substancji lub składnika, w razie potrzeby;
- e) ograniczenia lub specyfikacje stosowania substancji, w razie potrzeby;
- f) warunki stosowania materiału lub wyrobu, do którego substancja lub składnik są dodawane lub w których skład wchodzi, w razie potrzeby.

Artykuł 8

Warunki ustanowienia wspólnotowego wykazu

1. Wspólnotowy wykaz sporządzany jest na podstawie wniosków złożonych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

2. Termin składania wniosków wynosi 18 miesięcy od publikacji wytycznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urzędu”) w sprawie oceny bezpieczeństwa substancji stosowanych w aktywnych i inteligentnych materiałach i wyrobach.

Urząd publikuje te wytyczne w ciągu sześciu miesięcy od daty publikacji niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja podaje do publicznej wiadomości rejestr zawierający wszystkie substancje, dla których złożono ważne wnioski zgodnie z ust. 2.

4. Komisja przyjmuje wspólnotowy wykaz zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

5. Jeżeli Urząd zażąda dodatkowych informacji, a wnioskodawca nie dostarczy ich w wyznaczonym terminie, substancja nie zostaje poddana ocenie przez Urząd dla celów włączenia do wykazu wspólnotowego, ponieważ wniosek nie może być uznany za ważny.

6. Komisja przyjmuje wspólnotowy wykaz po otrzymaniu opinii Urzędu o wszystkich substancjach włączonych do rejestru, dla których złożono ważne wnioski zgodnie z ust. 2 i 5.

7. Dla dodawania nowych substancji do wykazu wspólnotowego zastosowanie ma procedura określona w art. 9, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

SEKCJA 2

Warunki stosowania substancji niewłączanych do wspólnotowego wykazu

Artykuł 9

Substancje, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) i b)

1. Uwolnione substancje czynne, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, oraz substancje dodawane lub włączane przy pomocy takich technik, jak doczepianie lub unieruchamianie, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia, stosowane są w całości zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi i krajowymi mającymi zastosowanie do żywności oraz spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 oraz, w stosownych przypadkach, środków wykonawczych do tego rozporządzenia.

2. Ilość uwolnionej substancji czynnej nie jest włączana do wartości zmierzonej ogólnej migracji w przypadkach, kiedy ogólny limit migracji ustanowiony jest w szczególnym środku wspólnotowym dla wyrobu do kontaktu z żywnością, w którego skład wchodzi ten składnik.

3. Nie naruszając przepisów art. 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, ilość uwolnionej substancji czynnej może przekraczać konkretne ograniczenia ustanowione dla tej substancji w szczególnym środku wspólnotowym lub krajowym dla wyrobów do kontaktu z żywnością, w których skład wchodzi ten składnik, o ile ilość ta spełnia wymogi przepisów wspólnotowych mających zastosowanie do żywności lub, w razie braku takich przepisów wspólnotowych, przepisów krajowych mających zastosowanie do żywności.

Artykuł 10

Substancje, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c)

1. Migracja do żywności substancji ze składników, które nie wchodzi w bezpośredni kontakt z żywnością lub jej otoczeniem, o czym mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia, nie przekracza 0,01 mg/kg, przy pomiarze ze statystyczną pewnością metodą analizy zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

2. Limit ustanowiony w ust. 1 wyrażony jest zawsze jako stężenie w żywności. Limit ten ma zastosowanie do grupy substancji, o ile są one powiązane strukturalnie i toksykologicznie, w szczególności do izomerów lub substancji z taką samą odpowiednią grupą funkcyjną, oraz uwzględnia możliwe przenikanie w wyniku odbicia.

ROZDZIAŁ III

OZNAKOWANIE

Artykuł 11

Dodatkowe zasady dotyczące oznakowania

1. Aby umożliwić konsumentowi identyfikację niejadalnych części produktu, aktywne i inteligentne materiały i wyroby lub ich elementy, jeżeli wyglądają na jadalne, są odpowiednio oznakowane:

a) słowami „NIE DO SPOŻYCIA”; oraz

b) jeżeli to technicznie możliwe, symbolem podanym w załączniku I.

2. Informacje wymagane na mocy ust. 1 znajdują się w widocznym miejscu, są czytelne i nieusuwalne. Są drukowane czcionką o wysokości znaków co najmniej 3 mm i spełniają wymogi art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

3. Uwalniane substancje czynne uznawane są za składniki w rozumieniu art. 6 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ i są objęte przepisami tej dyrektywy.

ROZDZIAŁ IV

DEKLARACJA ZGODNOŚCI I DOKUMENTACJA

Artykuł 12

Deklaracja zgodności

1. Do aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów, na etapach obrotu innych niż punkt sprzedaży końcowemu klientowi, niezależnie od tego, czy wchodzi one w kontakt z żywnością, czy nie, albo do składników przeznaczonych do

wytwarzania tych materiałów i wyrobów, lub do substancji przeznaczonych do wytwarzania tych składników dołączana jest pisemna deklaracja zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, wystawiana jest przez podmiot działający na rynku i zawiera informacje określone w załączniku II.

Artykuł 13

Dokumentacja uzupełniająca

Na wniosek właściwych organów krajowych podmiot działający na rynku udostępnia odpowiednią dokumentację wykazującą, że aktywne i inteligentne materiały i wyroby, jak również składniki przeznaczone do wytwarzania tych materiałów i wyrobów, spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia.

Dokumentacja ta zawiera informacje dotyczące odpowiedniości i skuteczności aktywnego lub inteligentnego materiału lub wyrobu, warunki i wyniki badań, a także obliczenia lub inne analizy oraz dowody świadczące o bezpieczeństwie lub wnioskowanie wskazujące na zgodność z wymogami.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4 lit. e) oraz art. 5 mają zastosowanie od dnia rozpoczęcia stosowania wspólnotowego wykazu. Do tego dnia, bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 oraz art. 9 i 10 niniejszego rozporządzenia, zastosowanie mają obowiązujące przepisy krajowe odnoszące się do składu aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów.

Artykuł 4 lit. f), art. 11 ust. 1 i 2 oraz rozdział IV stosuje się od dnia 19 grudnia 2009 r. Do tego dnia, bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 4 ust. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 oraz art. 11 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, zastosowanie mają obowiązujące przepisy krajowe odnoszące się do oznakowania i deklaracji zgodności aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów.

Wprowadzanie do obrotu materiałów i wyrobów oznakowanych zgodnie z przepisami art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 przed datą stosowania art. 11 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia jest dozwolone do wyczerpania zapasów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

Do dnia rozpoczęcia stosowania wykazu wspólnotowego uwolnione substancje czynne są dozwolone i stosuje się je zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi dotyczącymi żywności, substancje te spełniają wymogi określone w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 oraz jego przepisach wykonawczych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

SYMBOL

—

ZAŁĄCZNIK II

DEKLARACJA ZGODNOŚCI

Pisemna deklaracja, o której mowa w art. 12, zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę oraz adres podmiotu działającego na rynku, który wystawia deklarację zgodności;
- 2) nazwę i adres podmiotu działającego na rynku, który wytwarza lub przywozi aktywne i inteligentne materiały i wyroby albo składniki przeznaczone do wytwarzania tych materiałów i wyrobów, lub substancje przeznaczone do wytwarzania tych składników;
- 3) dane identyfikujące aktywne i inteligentne materiały i wyroby albo składniki przeznaczone do wytwarzania tych materiałów i wyrobów, lub substancje przeznaczone do wytwarzania tych składników;
- 4) datę deklaracji;
- 5) potwierdzenie, że aktywny lub inteligentny materiał lub wyrób spełnia odpowiednie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 oraz w odpowiednich szczególnych wspólnotowych środkach prawnych;
- 6) odpowiednie informacje odnoszące się do substancji stanowiących składniki, dla których to substancji obowiązują ograniczenia na mocy przepisów wspólnotowych lub krajowych mających zastosowanie do żywności oraz na mocy niniejszego rozporządzenia; w razie potrzeby szczegółowe kryteria czystości zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi mającymi zastosowanie do żywności oraz nazwę i ilość substancji uwalnianych przez aktywny składnik, aby umożliwić podmiotom działającym na dalszych etapach obrotu zapewnienie zgodności z tymi ograniczeniami;
- 7) odpowiednie informacje dotyczące odpowiedniości i skuteczności aktywnego lub inteligentnego materiału lub wyrobu;
- 8) specyfikacje dotyczące stosowania danego składnika, takie jak:
 - (i) grupa lub grupy materiałów i wyrobów, do których można dodać lub w których skład można włączyć ten składnik;
 - (ii) warunki stosowania niezbędne do osiągnięcia zamierzonego efektu;
- 9) specyfikacje dotyczące stosowania materiału lub wyrobu, takie jak:
 - (i) rodzaj lub rodzaje żywności, z jaką ma mieć kontakt dany materiał lub wyrób;
 - (ii) czas i temperatura obróbki i przechowywania w kontakcie z żywnością;
 - (iii) stosunek powierzchni kontaktu z żywnością do objętości, wykorzystywany do stwierdzenia zgodności materiału lub wyrobu;
- 10) potwierdzenie, że aktywny lub inteligentny materiał lub wyrób spełnia wymogi art. 10 niniejszego rozporządzenia, jeżeli stosowana jest bariera funkcjonalna.

Pisemna deklaracja umożliwia łatwą identyfikację aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów lub składnika albo substancji, dla których została wydana, i jest odnawiana w sytuacji, gdy istotne zmiany w procesie wytwarzania pociągają za sobą zmiany poziomu migracji lub gdy pojawiają się nowe dane naukowe.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 451/2009

z dnia 29 maja 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2006 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Państwa członkowskie zobowiązane są do przestrzegania terminów płatności pomocy na rzecz beneficjentów określonych w prawodawstwie wspólnotowym dotyczącym rolnictwa. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 przekroczenie tych terminów przez agencje płatnicze skutkuje tym, że płatności nie kwalifikują się do finansowania wspólnotowego, z wyjątkiem przypadków, warunków i ograniczeń określonych zgodnie z zasadą proporcjonalności.
- (2) Zgodnie z art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006⁽²⁾, jeżeli wydatki dokonane po upływie terminów są równe lub mniejsze od 4 % wydatków dokonanych w terminie, nie zostaje dokonana żadna redukcja.
- (3) Na posiedzeniu Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa z dnia 6 października 2008 r.⁽³⁾ Komisja przedstawiła deklarację dotyczącą podniesienia progu, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 883/2006, z 4 do 5 %. Należy zatem podnieść próg dla kwalifikowalnych płatności dokonanych z opóźnieniem. Nowy próg powinien obowiązywać w przypadkach, w których termin płatności upływa po dniu 15 października 2009 r.
- (4) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽⁴⁾, całkowita kwota netto płatności bezpośrednich, które mogą być przyznane w państwie członkowskim w odniesieniu do danego roku kalendarzowego po zastosowaniu modulacji i dobrowolnej modulacji oraz bez uszczerbku dla dyscy-

pliny finansowej z wyłączeniem płatności bezpośrednich przyznanych na mocy rozporządzeń Rady (WE) nr 247/2006⁽⁵⁾ i (WE) nr 1405/2006⁽⁶⁾, nie przekracza pułapów określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 73/2009. W celu zapewnienia dyscypliny finansowej należy ustanowić przepisy szczegółowe pozwalające uniknąć sytuacji, w której skutkiem nieprzestrzegania terminów płatności będzie przekroczenie przedmiotowych pułapów przez całkowitą kwotę wydatków z tytułu płatności bezpośrednich w danym okresie budżetowym.

- (5) Ponadto zgodnie z aktualną praktyką oraz w celu zapewnienia przejrzystości określone przepisy wymagają dodatkowego objaśnienia.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 883/2006.
- (7) Zmienione przepisy powinny obowiązywać od dnia 16 października 2009 r. w przypadku uzyskanych przez państwa członkowskie dochodów i dokonanych przez nie wydatków w odniesieniu do roku budżetowego 2010 i kolejnych lat budżetowych.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 883/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wszelkie wydatki dokonane po upływie terminów płatności kwalifikują się do finansowania wspólnotowego oraz zostają zredukowane w ramach płatności miesięcznych zgodnie z następującymi zasadami:

- a) jeżeli wydatki dokonane po upływie terminów są równe lub mniejsze od 4 % wydatków dokonanych w terminie, nie zostaje dokonana żadna redukcja;

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.⁽³⁾ Międzyinstytucjonalny numer referencyjny: 2008/0103 (CNS)⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.⁽⁵⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

b) po przekroczeniu progu 4 % wszystkie kolejne wydatki dokonane z opóźnieniem zostają zredukowane zgodnie z następującymi zasadami:

— w odniesieniu do wydatków dokonanych w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 10 %,

— w odniesieniu do wydatków dokonanych w drugim miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 25 %,

— w odniesieniu do wydatków dokonanych w trzecim miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 45 %,

— w odniesieniu do wydatków dokonanych w czwartym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 70 %,

— w odniesieniu do wydatków dokonanych w terminie późniejszym niż w czwartym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 100 %;

c) próg 4 %, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b), wynosi 5 % dla płatności, których termin przypada na okres po dniu 15 października 2009 r.;

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do płatności bezpośrednich, których kwota jest niższa od pułapu netto, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 (*), stosuje się następujące warunki:

a) w przypadku gdy próg, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie został w pełni wykorzystany w odniesieniu do płatności dokonanych najpóźniej w dniu 15 października roku N + 1, a pozostała część tego progu wynosi ponad 2 %, zostaje ona zredukowana do 2 %;

b) całkowita kwota płatności bezpośrednich dokonanych w trakcie roku budżetowego Y, niebędących płatnościami na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 (**) ani rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006 (***), kwalifikuje się do finansowania

wspólnotowego jedynie do całkowitej kwoty netto płatności bezpośrednich określonej w odniesieniu do roku kalendarzowego Y-1 zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w stosownych przypadkach skorygowanej przy pomocy dostosowania, o którym mowa w art. 11 tego rozporządzenia;

c) wydatki przekraczające pułapy, o których mowa w lit. a) lub b), zostają zredukowane o 100 %.

W odniesieniu do państw członkowskich, dla których nie określono pułapów netto zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pułap netto, o którym mowa w akapicie pierwszym, zostaje zastąpiony sumą pojedynczych pułapów obowiązujących w zakresie płatności bezpośrednich dla danego państwa członkowskiego.

(*) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

(**) Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1.

(***) Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.”

c) ustęp 3 akapit 2 otrzymuje brzmienie:

„Akapitu pierwszego nie stosuje się jednakże w przypadku wydatków przekraczających pułap, o którym mowa w ust. 2 lit. b).”;

2) artykuł 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kwoty wstrzymane zgodnie z art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 lub zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1655/2004 i wynikające z nich odsetki, które nie zostały wypłacone zgodnie z art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) 963/2001 (*) lub zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1655/2004, zostają przekazane na rzecz EFRG wraz z wydatkami za miesiąc październik danego roku budżetowego. W stosownych przypadkach kurs wymiany walut, który należy zastosować, jest kursem, o którym mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

(*) Dz.U. L 136 z 18.5.2001, s. 4.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W odniesieniu do roku budżetowego 2010 oraz kolejnych lat budżetowych niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 października 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 452/2009

z dnia 29 maja 2009 r.

uchylające rozporządzenie (WE) nr 1898/2005 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43, 101 i 192, w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2005 ⁽²⁾ ustanawia szczegółowe zasady stosowania programu pomocy dotyczącego zbytu nadwyżki niektórych przetworów mlecznych. Program ten, przewidziany w art. 101 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, znosi się rozporządzeniem Rady (WE) nr 72/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie zmian we wspólnej polityce rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 i uchylającym rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 2596/97, (WE) nr 1182/2005 i (WE) nr 315/2007 ⁽³⁾.
- (2) W tym kontekście oraz aby zapewnić opłacalniejsze rynki zbytu dla masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, a także z myślą o uproszczeniu przepisów przepisy dotyczące sprzedaży ze skupu interwencyjnego z przeznaczeniem do wykorzystania w wyrobie ciast, lodów i innych środków spożywczych należy również uchylić.
- (3) Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2005.
- (4) Artykuł 101 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zostaje skreślony rozporządzeniem (WE) nr 72/2009 od dnia 1 lipca 2009 r. Z tym samym dniem należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1898/2005. Jednakże zgodnie z art. 78 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005 masło może być przejęte od dwudziestego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc kalendarzowy zaznaczony na voucherze do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu kalendarzowym na nim zaznaczonym. Aby umożliwić podmiotom pełne wykorzystanie voucherów, których okres ważności obejmuje miesiąc czerwiec 2009 r., należy kontynuować stosowanie rozdziału IV rozporządzenia (WE) nr 1898/2005 w stosunku do wymienionych voucherów.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 1898/2005 traci moc.

Jednakże rozdział IV tego rozporządzenia stosuje się nadal, a pomoc można wypłacać z tytułu dostaw masła zrealizowanych na podstawie voucherów, których okres ważności obejmuje miesiąc czerwiec 2009 r.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 453/2009**z dnia 29 maja 2009 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 czerwca 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust.1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 czerwca 2009 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 czerwca 2009 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 czerwca 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	43,39
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	10,29
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	10,29
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	43,39

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

15.5.2009-28.5.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvca zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvca twarda wysokiej jakości	Pszenvca twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvca twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	211,86	121,76	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	210,44	200,44	180,44	100,65
Premia za Zatokę	—	11,19	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	11,05	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 18,77 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 17,97 EUR/t

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 27 kwietnia 2009 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu we Francji

(2009/414/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

stosowania postanowień wspomnianego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93 ⁽²⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 6,

(4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera wytyczne wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi Francji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie mają unikać nadmiernego deficytu budżetowego.

(5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz wzięwszy pod uwagę opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja doszła do wniosku, iż we Francji istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 24 marca 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Francji ⁽³⁾.

(2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.

(3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu) przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie

(6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu całościowej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Francji całościowa ocena prowadzi do następujących wniosków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Francji dostępne są na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (7) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze Francji w dniu 6 lutego 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2008 r. wyniósł 3,2 % PKB ⁽¹⁾ i tym samym przekroczył wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB. W sprawozdaniu Komisji na mocy art. 104 ust. 3 uznano, że deficyt zbliżał się do wartości referencyjnej, tj. 3 % PKB, lecz jej przekroczenie nie ma charakteru wyjątkowego w znaczeniu postanowień Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności stwierdzono, iż nie wynika ono ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w 2008 r. w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Francuski urząd statystyczny (INSEE) szacuje, że w 2008 r. wzrost PKB osiągnął 0,7 %, wobec 2,2 % odnotowanych w roku 2007. Przekroczenie wartości referencyjnej nie może być uważane za tymczasowe. Zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie 5,4 % PKB, a następnie – przy założeniu niezmiennego kursu polityki – obniży się nieznacznie do 5 % w roku 2010, kiedy wpływ planu naprawy gospodarczej na budżet przestanie być odczuwalny. W związku z powyższym przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.
- (8) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie

podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 wtedy, gdy spełniony jest w pełni podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Francji ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że we Francji istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Rady

A. VONDRA

Przewodniczący

⁽¹⁾ W dniu 4 marca rząd ogłosił, że według prognoz deficyt w 2008 r. wyniósł 3,4 %. Wskazana wartość szacunkowa nie jest ostateczna.

DECYZJA RADY
z dnia 27 kwietnia 2009 r.
w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Grecji
(2009/415/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi Grecji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie mają unikać nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu) przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień wspomnianego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długo-terminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera wytyczne wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz wzięwszy pod uwagę opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego

wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja doszła do wniosku, iż w Grecji istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym w dniu 24 marca 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Grecji⁽³⁾.

- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Grecji ogólna ocena prowadzi do następujących wniosków.
- (7) W roku 2007 deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Grecji wyniósł 3,5 % PKB, czyli przekroczył wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB. Zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 r. szacuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych bez uwzględnienia środków jednorazowych wyniesie w 2008 r. 3,6 % PKB (lub 3,4 % PKB przy uwzględnieniu środków jednorazowych). Szacunki te opierają się na stopie wzrostu realnego PKB wynoszącej w 2008 r. 2,9 % i uwzględniają najnowsze informacje na temat wykonania ustawy budżetowej na 2008 r. W śródkresowej prognozie służb Komisji ze stycznia 2009 r. przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych bez uwzględnienia środków jednorazowych wyniesie w roku 2009 4,4 % PKB (3,7 % przy uwzględnieniu dochodów jednorazowych) w oparciu o prognozę wzrostu realnego PKB na poziomie 0,2 % oraz zgodnie z ostrożną oceną ustawy budżetowej na 2009 r. zatwierdzonej przez parlament w dniu 21 grudnia. Zakładając zwyczajowo niezmienny kurs polityki oraz zaprzestanie stosowania środków jednorazowych przewiduje się, że deficyt w 2010 r. wyniesie 4,2 % PKB. W związku z powyższym przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie zostało spełnione.
- (8) W 2007 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 94,8 % PKB, natomiast w 2008 r. 94,6 % PKB, a więc znacznie przekroczył wartość referencyjną określoną w Traktacie, która wynosi 60 % PKB. Według śródkresowej prognozy służb Komisji ze stycznia 2009 r. przewiduje się, że wskaźnik długu sektora instytucji rządowych i samorządowych w dalszym stopniu wzrośnie do poziomu 96,25 % w 2009 r., a w roku 2010 do 98,5 % PKB. Obecna wysokość deficytu i szacunki wzrostu w średnim okresie nie są zgodne ze wskaźnikiem długu zbliżającym się do poziomu poniżej 60 % PKB. Nie można uznać, że wskaźnik długu zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty dotyczące procedury nadmiernego deficytu w odniesieniu do tego państwa dostępne są na następującej stronie internetowej:
http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 wtedy, gdy spełniony jest w pełni podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Grecji ten podwójny warunek nie został spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Grecji istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Rady
A. VONDRA
Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 27 kwietnia 2009 r.
w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Irlandii
(2009/416/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi zgłoszone przez Irlandię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie mają unikać nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do stabilności finansów publicznych, jako środka służącym tworzeniu warunków do zapewnienia stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia wdrażania procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu) przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania przepisów wspomnianego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera wytyczne wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie

- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględnivszy sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz wziąwszy pod uwagę opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja doszła do wniosku, iż w Irlandii istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 24 marca 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Irlandii⁽³⁾.
- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu całościowej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Irlandii całościowa ocena prowadzi do następujących wniosków.
- (7) Zgodnie ze zaktualizowanym programem stabilności deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Irlandii wyniósł 6,3 % PKB w 2008 r. i tym samym przekroczył wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB. Deficyt nie zbliżał się do wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, lecz jej przekroczenie ma charakter wyjątkowy. W szczególności stwierdzono, iż wynika ono ze znacznego pogorszenia sytuacji gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 r. przewiduje się, że w 2008 r. rzeczywisty wzrost PKB w Irlandii był bardzo negatywny (-2 %, czyli więcej, niż przewidywały władze Irlandii (-1,4 %) w dodatku do zaktualizowanego programu stabilności ze stycznia 2009 r.).
- (8) Ponadto przekroczenie wartości referencyjnej nie może być uważane za tymczasowe. Według śródkresowej prognozy służb Komisji ze stycznia 2009 r., po uwzględnieniu środków na rok bieżący w budżecie na 2009 r. (ale bez uwzględnienia 1 % PKB dodatkowego pakietu konsolidacyjnego ogłoszonego w lutym 2009 r.), deficyt powinien dojść do 11 % PKB w 2009 r. oraz, przy założeniu niezmiennego kursu polityki, osiągnie poziom 13 % PKB w 2010 r. Dlatego też przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie zostało spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu wobec Irlandii można znaleźć na stronie internetowej:
http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (9) W 2008 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtował się na poziomie 40,6 % PKB, czyli poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB. Jednakże zgodnie ze średniookresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 r. poziom długu powinien szybko wzrastać, naruszając wartość referencyjną wynoszącą 60 % PKB do 2010 r.
- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 wtedy, gdy spełniony jest w pełni podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Irlandii ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Irlandii istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Rady

A. VONDRA

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 27 kwietnia 2009 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Hiszpanii

(2009/417/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi zgłoszone przez Hiszpanię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie mają unikać nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu) przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień wspomnianego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. Jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono w szczególności kontekst gospodarczy i budżetowy. Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera zatem wytyczne wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie finansów publicznych do dobrego stanu z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Biorąc pod uwagę swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja stwierdziła, że w Hiszpanii istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 24 marca 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Hiszpanii⁽³⁾.
- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu całościowej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Hiszpanii ogólna ocena prowadzi do następujących wniosków.
- (7) Zgodnie z aktualizacją programu stabilności ze stycznia 2009 r. szacuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Hiszpanii wyniósł w 2008 r. 3,4 % PKB i tym samym przekroczył wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB. Deficyt zbliżył się do wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, lecz jej przekroczenie nie ma charakteru wyjątkowego w znaczeniu postanowień Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu przy realnym wzroście PKB w Hiszpanii szacowanym na 1,2 % PKB w roku 2008, po 3,7 % w roku 2007, co doprowadziłoby do pozostawienia dodatkowej luki produktowej. Ponadto przekroczenie wartości referencyjnej nie może być uważane za tymczasowe.
- (8) Zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 r. deficyt zasadniczy sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie w 2009 r. do 6,2 % PKB, w tym zwiększające deficyt środki jednorazowe w wysokości 0,5 % PKB. Prognoza opiera się na zakładanym zmniejszeniu PKB o 2 % oraz na ostrożnej ocenie zarówno ustawy budżetowej na 2009 r., jak i pakietu budżetowego ogłoszonego przez władze hiszpańskie dnia 27 listopada 2008 r. Zakładając zwyczajowo niezmienny kurs polityki, przewiduje się, że deficyt w 2010 r. wyniesie 5,7 % PKB. W związku z powyższym przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu wobec Hiszpanii dostępne są na stronie internetowej:
http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (9) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, a w programie stabilności ze stycznia 2009 r. oszacowano, iż w 2008 r. wyniósł on 39,5 % PKB. Jednakże według śródkresowej prognozy służb Komisji ze stycznia 2009 r. przewiduje się, że wskaźnik zadłużenia instytucji rządowych i samorządowych względem PKB znacznie wzrośnie do poziomu 53 % w 2010 r.
- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” uwzględnić można jedynie w decyzji Rady o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6, jeżeli w całości spełniony jest podwójny warunek przewidujący, że deficyt zbliżony jest do wartości referencyjnej i że przekroczenie tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Hiszpanii ten podwójny warunek nie jest spełniony. Podczas podejmowania niniejszej decyzji nie uwzględniono zatem istotnych czynników,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Hiszpanii istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsze zalecenie skierowane jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Rady
A. VONDRA
Przewodniczący

DECYZJA RADY**z dnia 25 maja 2009 r.****w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Estonii**

(2009/418/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 259,uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej, w szczególności jego art. 167,uwzględniając decyzję 2006/524/WE, Euratom ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek rządu Estonii,

uwzględniając opinię Komisji,

a także mając na uwadze, że stanowisko członka Europejskiego
Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zwolniło się w związku
z rezygnacją pani Kristiny TSHISTOVEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na pozostały okres kadencji, czyli do dnia 20 września 2010 r. zostaje mianowana: Pani Reet TEDER, Eesti Kaubandus-Tööstuskoja poliitikadirektor – I grupp – tööandjate esindajad. (Dyrektor ds. Polityki Estońskiej Izby Handlu i Przemysłu – grupa I – przedstawiciel pracodawców).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 2009 r.

W imieniu Rady

J. ŠEBESTA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 207 z 28.7.2006, s. 30.

DECYZJA RADY
z dnia 25 maja 2009 r.
w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Belgii
(2009/419/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 259,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej, w szczególności jego art. 167,

uwzględniając decyzję 2006/651/WE, Euratom ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek rządu Belgii,

uwzględniając opinię Komisji,

a także mając na uwadze, że stanowisko członka Europejskiego
Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zwolniło się w związku
z rezygnacją Christine FAES,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na pozostały okres kadencji, czyli do dnia 20 września 2010 r., zostaje mianowany Ronny LANNOO, Adviseur-generaal UNIZO.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 2009 r.

W imieniu Rady
J. ŠEBESTA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 28.9.2006, s. 13.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 maja 2009 r.

zmieniająca decyzję 2006/133/WE zobowiązującą państwa członkowskie do tymczasowego podjęcia dodatkowych środków przeciwko rozprzestrzenianiu się *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle *et al.* (węgorzek sosnowiec) w odniesieniu do obszarów w Portugalii innych niż te, na których organizm ten nie występuje

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3868)

(2009/420/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Komisji 2006/133/WE⁽²⁾ Portugalia wdraża plan zwalczania mający zapobiec rozprzestrzenianiu się węgorzka sosnowca.

(2) W dniu 16 stycznia 2009 r. Zjednoczone Królestwo poinformowało Komisję o przechwyceniu drewnianego materiału opakowaniowego pochodzącego z Portugalii, zawierającego żywego węgorzka sosnowca i nieoznakowanego zgodnie z międzynarodową normą dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15): Wytyczne do przepisów dotyczących drzewnych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym (dalej: „międzynarodowa norma dla środków sanitarnych FAO (ISPM nr 15)”), jak jest to wymagane decyzją 2006/133/WE.

(3) W dniu 20 lutego 2009 r. Belgia poinformowała Komisję o pięciu niespełniających wymagań przesyłkach kory i odpadów drzewnych pochodzących z Portugalii. Do przechwyconej kory dołączone były świadectwa obróbki fitosanitarnej poprzez fumigację. Tymczasem decyzja 2006/133/WE stawia wymóg, by kora poddana została obróbce cieplnej. W przypadku przechwyconej przesyłki odpadów drzewnych dodatkowo stwierdzono niespójności w dołączonych dokumentach.

(4) W dniu 11 lutego 2009 r. Hiszpania poinformowała Komisję o przechwyceniu przesyłek kory i odpadów drzewnych z podatnego drewna pochodzących z Portugalii, w których stwierdzono obecność żywego węgorzka sosnowca. W dniach 20 lutego 2009 r. i 3 marca 2009 r. Hiszpania poinformowała Komisję o przechwyceniu przesyłek podatnego drewna pochodzącego z Portugalii, do których nie był dołączony paszport roślin, jak jest to wymagane w pkt 1 lit. a) załącznika do decyzji 2006/133/WE. W dniach 3, 6 i 18 marca 2009 r. Hiszpania poinformowała Komisję o przechwyceniu przesyłek drewnianych materiałów opakowaniowych pochodzących z Portugalii i nieoznakowanych zgodnie z międzynarodową normą dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15), jak jest to wymagane decyzją 2006/133/WE.

(5) W dniu 1 kwietnia 2009 r. Irlandia poinformowała Komisję o przechwyceniu drewnianych materiałów opakowaniowych pochodzących z Portugalii i zawierających żywego węgorzka sosnowca. Ponadto w dniu 21 kwietnia 2009 r. Irlandia powiadomiła Komisję o przechwyceniu czterech przesyłek drewnianych materiałów opakowaniowych pochodzących z Portugalii i nieoznakowanych zgodnie z międzynarodową normą dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15).

(6) W dniach 24 marca i 3 kwietnia 2009 r. Litwa powiadomiła Komisję o przechwyceniu drewnianych materiałów opakowaniowych pochodzących z Portugalii i nieoznakowanych zgodnie z międzynarodową normą dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15).

(7) Kontrole przeprowadzone w Portugalii przez Komisję w okresie od 2 do 11 marca 2009 r. wykazały, że przemieszczanie drewna i drewnianych materiałów opakowaniowych nie jest w pełni kontrolowane, jak jest to wymagane decyzją 2006/133/WE. W szczególności osoby przeprowadzające kontrolę wykryły przypadki nieprzestrzegania przepisów podczas kontroli drogowych na granicy z Hiszpanią. W rezultacie nie można wykluczyć ryzyka, że węgorzek sosnowiec rozprzestrzeni się na obszary poza wyznaczonymi obszarami w Portugalii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 23.2.2006, s. 34.

- (8) W świetle tych nowych ustaleń we wspomnianych państwach członkowskich i wyników kontroli przeprowadzonej przez Komisję konieczne jest, aby Portugalia zintensyfikowała kontrole urzędowe w stosunku do przemieszczania podatnego drewna, kory i roślin z obszarów wyznaczonych na inne obszary do możliwie jak najwyższego poziomu kontroli w celu zagwarantowania, że spełnione są warunki określone w decyzji 2006/133/WE. Przedmiotowe kontrole urzędowe powinny koncentrować się na przemieszczeniach stwarzających największe ryzyko rozprzestrzeniania się żywego węgorka sosnowca poza obszary wyznaczone. Aby ograniczyć ryzyko nadużyć, należy przeprowadzać kontrole urzędowe, w przypadku gdy drewno, kora i rośliny opuszczają wyznaczone obszary. O wynikach tych urzędowych kontroli powinny być co tydzień informowane pozostałe państwa członkowskie i Komisja, tak by mogły one śledzić dokładnie rozwój sytuacji w Portugalii.
- (9) W dodatku, aby zwiększyć nadzór nad materiałami, które mogłyby przyczynić się do rozprzestrzeniania żywego węgorka sosnowca na terytorium innych państw członkowskich, należy zwiększyć poziom urzędowych kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie w stosunku do drewna, kory i roślin pochodzących z Portugalii i przemieszczanych na ich terytorium. Przedmiotowe kontrole urzędowe powinny składać się z kontroli dokumentów, kontroli tożsamości oraz, w stosownych przypadkach, kontroli zdrowia roślin, która może obejmować badanie na obecność węgorka sosnowca. Częstotliwość kontroli urzędowych powinna być proporcjonalna do poziomu ryzyka. W przypadku potwierdzenia nieprzestrzegania przepisów należy podjąć odpowiednie środki przewidziane w dyrektywie 2000/29/WE.
- (10) Obecnie decyzja 2006/133/WE nie stawia wymogów w stosunku do przemieszczania podatnego drewna, pochodzącego z obszarów innych niż obszary wyznaczone, w formie drewna sztauerskiego, przekładek drewnianych i wsporników, łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnie zaokrąglonej powierzchni, jak również w formie skrzyń, pudeł, klatek, bębnow i podobnych opakowań, palet, palet skrzyniowych i pozostałych platform ładunkowych, nadstawek do palet płaskich, niezależnie od tego, czy są faktycznie wykorzystywane w transporcie różnego rodzaju przedmiotów (dalej: „podatny drewniany materiał opakowaniowy”) z obszarów wyznaczonych na inne obszary państw członkowskich lub państw trzecich, jak również w stosunku do przemieszczania tych materiałów z części wyznaczonych obszarów, na których stwierdzono występowanie węgorka sosnowca, do części wyznaczonych obszarów pełniących rolę strefy buforowej.
- (11) Brak takich wymogów wynika z faktu, że podatny drewniany materiał opakowaniowy nie pochodzący z obszarów wyznaczonych nie stanowi ryzyka przeniesienia węgorka sosnowca, nawet jeśli był przedmiotem obrotu na obszarze wyznaczonym. Jednakże obecnie nie jest możliwe odróżnienie takiego drewnianego materiału opakowaniowego od materiału pochodzącego z obszarów wyznaczonych, jeśli nie jest on oznakowany zgodnie z załącznikiem II do międzynarodowej normy dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15), co jest sprzeczne z decyzją 2006/133/WE.
- (12) W rezultacie, stosując zasadę ostrożności, właściwe organy urzędowe państw członkowskich powinny uznać podatny drewniany materiał opakowaniowy jakiegokolwiek pochodzenia, opuszczający obszary wyznaczone bez oznakowania zgodnie z międzynarodową normą dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15), za materiał niespełniający wymogów decyzji 2006/133/WE. Właściwe jest zatem zakazanie przemieszczania takiego materiału (pochodzącego z obszarów innych niż obszary wyznaczone) z obszarów wyznaczonych na obszary inne niż obszary wyznaczone w państwach członkowskich lub w państwach trzecich, jak również przemieszczania tych materiałów z części obszarów wyznaczonych, na których stwierdzono występowanie węgorka sosnowca, do części obszarów wyznaczonych pełniących rolę strefy buforowej, chyba że można stwierdzić, że materiał ten jest wolny od ryzyka rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca.
- (13) Materiał taki należy uznać za wolny od ryzyka rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca, jeśli był poddawany jednej z zatwierdzonych obróbek wyszczególnionych w załączniku I do międzynarodowej normy dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15) i został oznakowany zgodnie z załącznikiem II do wspomnianej normy. Obecnie nie ma alternatywy, która zapewniłaby ten sam poziom gwarancji, tym bardziej że nie istnieje żaden system na poziomie wspólnotowym, który zobowiązywałby właściwe organy urzędowe państw członkowskich do poświadczania pochodzenia drewna stosowanego do produkcji podatnego drewnianego materiału opakowaniowego, ani nie jest możliwe w perspektywie krótkoterminowej wprowadzenie takich przepisów.
- (14) Istnieją powody, by przypuszczać, że pudła zrobione w całości z drewna o grubości 6 mm lub mniejszej stwarzają mniejsze ryzyko rozprzestrzeniania węgorka sosnowca niż w przypadku pudeł z drewna o większej grubości. Właściwe jest zatem wyłączenie takich pudeł, niezależnie od pochodzenia drewna zastosowanego do ich wytworzenia, z obowiązku obróbki i oznakowania przewidzianego w międzynarodowej normie dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15).
- (15) Aby dać wystarczająco dużo czasu podmiotom gospodarczym na dostosowanie się do wymogów określonych w niniejszej decyzji, nie powinna ona obowiązywać przed dniem 16 czerwca 2009 r.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2006/133/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Przy sprawdzaniu, czy spełnione są wymogi określone w pkt 1 załącznika, Portugalia stosuje możliwie jak

najwyższy poziom urzędowych kontroli odnośnie do przemieszczania podatnego drewna, kory i roślin z obszarów wyznaczonych na terytorium tego kraju na obszary inne niż obszary wyznaczone w państwach członkowskich lub w krajach trzecich. Portugalia zwróci szczególną uwagę na przemieszczanie, które stwarza największe ryzyko wywiezienia żywego węgorka sosnowca poza obszary wyznaczone. Wspomniane kontrole urzędowe są przeprowadzane w miejscach, w których podatne drewno, kora i rośliny opuszczają wyznaczone obszary. Co tydzień Komisja i pozostałe państwa członkowskie powiadamiane są o wszystkich wynikach kontroli.”;

2) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przeznaczenia inne niż Portugalia przeprowadzają urzędowe kontrole podatnego drewna, kory i roślin pochodzących z Portugalii i przemieszczonych na ich terytorium. Kontrole te składają się z kontroli dokumentów obejmującej sprawdzenie obecności i zgodności oznakowania zgodnie z niniejszą decyzją, z kontroli tożsamości oraz, w stosownych przypadkach, z kontroli zdrowia roślin, która może obejmować badanie na obecność węgorka sosnowca.

2. Urzędowe kontrole określone w ust. 1 przeprowadzane są z częstotliwością zależną w szczególności od ryzyka związanego z różnymi rodzajami podatnego drewna,

kory i roślin oraz od dotychczasowego przestrzegania wymogów niniejszej decyzji przez podmiot odpowiedzialny za przemieszczanie podatnego drewna, kory i roślin.

3. W przypadku gdy w wyniku przeprowadzenia urzędowych kontroli zgodnie z ust. 1 potwierdzone zostanie nieprzestrzeganie przepisów, podejmuje się odpowiednie środki, podobne do środków określonych w art. 11 dyrektywy 2000/29/WE.”;

3) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 16 czerwca 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 maja 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2006/133/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 1) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) niedozwolony jest wywóz z wyznaczonego obszaru podatnego drewna w formie drewna sztauerskiego, przekładek drewnianych i wsporników, łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnie zaokrąglonej powierzchni, jak również w formie skrzyń, pudeł, z wyjątkiem pudeł zrobionych w całości z drewna o grubości 6 mm lub mniejszej, klatek, bębnow oraz podobnych opakowań, palet, palet skrzyniowych i innych platform ładunkowych, nadstawek do palet płaskich, niezależnie od tego, czy są faktycznie wykorzystywane w transporcie różnego rodzaju przedmiotów; właściwy organ urzędowy może przyznać wyjątek od tego zakazu, jeżeli drewno to było poddawane jednej z zatwierdzonych obróbek wyszczególnionych w załączniku I do międzynarodowej normy dla środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15): Wytyczne do przepisów dotyczących drzewnych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym, i zostało oznakowane zgodnie z załącznikiem II do wymienionej normy.”;

2) punkt 2 lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) podatne drewno, pochodzące z wyznaczonych obszarów, w formie nowo wytworzonych skrzyń, pudeł z wyjątkiem pudeł zrobionych w całości z drewna o grubości 6 mm lub mniejszej, klatek, bębnow oraz podobnych opakowań, palet, palet skrzyniowych i innych platform ładunkowych, nadstawek do palet płaskich, drewna sztauerskiego, przekładek drewnianych i wsporników, łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnie zaokrąglonej powierzchni, jest poddawane jednej z zatwierdzonych obróbek wyszczególnionych w załączniku I do międzynarodowej normy środków fitosanitarnych FAO (ISPM nr 15): Wytyczne do przepisów dotyczących drzewnych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym, oraz oznakowane zgodnie z załącznikiem II do wymienionej normy.”.

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>